

Fagligt Alternativ

Jubilæumsnummer
DFF 25 år

En fri fagforening er som
en lysende krysantemum
blandt mørke kolosser

Danmarks Frie Fagforening

Danmarks Frie Fagforening**Sekretariatet:**

Lille Borgergade 13
9400 Nørresundby

Kontortid:

mandag - onsdag 10-16
torsdag 10-17 - fredag 10-14
Tlf. 70 25 40 25
Fax 98 10 24 27

Lokalkontor SJÆLLAND:

Zoffmannsvej 12 A, 4600 Køge
Afd.leder: Michael Pedersen
Tlf. 70 25 40 25
Fax 98 10 24 27
dff@dff.net

Udgiver:

Danmarks Frie Fagforening
dff@dff.net
www.dff.net

Ansvarshavende redaktør:

Arnfred Weber
Toftekær 41, 5471 Søndersø
64 89 32 22
redaktion@dff.net

PoBe sats & repro

Rønnebærvej 6, 6430 Nordborg
74 45 06 70
pobe@mail.tele.dk

Forsidebillede: Poul Berg

Abonnement: 4 numre kr. 80,-
ISSN 0901-0165

Eftertryk tilladt

med tydelig kildeangivelse

Ferielukning

**Sekretariatet
holder lukket
20. december
til 4. januar,
begge dage inklusive.**

**Hvis du får behov for
akut faglig hjælp,
henviser vi til vores
vagttelefon:
40 51 24 27**

Strejkevåbenet

Hvem rammes?

Det er jo absolut ikke nogen ny opfindelse, at arbejdere finder på at strejke. Nogle strejker er nøje planlagt, og andre opstår spontant.

Den største spontane strejke er nok den, der for 4000 år siden standsede byggeriet af Babelstårnet. Årsagen var kommunikationsproblemer mellem ledelse og arbejdere og arbejderne imellem. Byggeriet blev derefter helt opgivet.

Der er beretninger om, at ægypterne strejkede. Det samme gælder assyrerne, romerne og vikingerne, og i dag har næsten alle enten oplevet eller er blevet ramt af strejker.

I nyere tid blev strejker i begyndelsen brugt for at tilføje arbejdsgiverne økonomiske tab ved at standse produktionen af et eller andet, og det har naturligvis alle chancer for at virke. Forårets strejker her i landet har imidlertid fået mange til at overveje, om det er det rigtige våben.

Normalt bruger man jo et våben mod fjenden, men i dag bruges strejkevåbenet også mod ens egne, enten med vilje eller uforvarende.

Når sundhedspersonale og pædagoger strejker, er der imidlertid det specielle forhold, at arbejdsgiverne (fjenden) næsten ikke rammes, men derimod tilfældige mennesker og fagforeningens egne medlemmer. Og selv om staten er blevet påført nogle ekstra udgifter pga. strejken, er det jo værd at huske, at staten er os alle sammen.

Vi betaler altså alle, også de der strejkede. Under strejken i form af udsatte behandlinger og deraf følgende lidelser og måske dødsfald, manglende pasning af ældre og børn samt lønnedgang for de strejkende. Efter strejken betaler vi så alle regningen, men især koster det de strejkende dyrt, når de igen skal fylde strejkekasserne op.

Det er altså mere et spørgsmål om at skyde med spredehagl på må og få end at rette et nøje planlagt hug mod en vel defineret fjende. Det er bestemt ikke nogen god situation.

Skal vi arbejdere så helt opgive strejkevåbenet? Nej, men vi skal bruge det rigtigt.

Strejker virker nemlig bedst, *før* de bryder ud, og de har næsten ingen virkning efter, at arbejdet er nedlagt. Vi skal altså ikke på forhånd afskrive muligheden for at gå i strejke, men bruge det optimalt som et pressionsmiddel. Alle er vel enige om, at virkningen af forårets strejker er minimale. Det er svært at se forskel på det, der kom på bordet, umiddelbart før strejken brød ud, og det der blev det endelige resultat.

Det efterlader imidlertid det dilemma, at hvis strejker altid kun bruges som pression bliver det til tomme trusler uden værdi. Så det er måske alligevel meget godt, at der en gang imellem strejkes?

Danmarks Frie Fagforening har den indstilling, at vi ikke på forhånd afskriver os retten til at strejke, men vi går gerne langt for at undgå det. Desuden er det jo en forældet opfattelse, at arbejdsgiverne altid er en fjende. På de fleste arbejdspladser er der heldigvis et udmærket samspil mellem ledelse og ansatte. De mange retssager, vi fører, viser dog, at det ikke altid er tilfældet.

De første 25 år

Den 3. september fejrede Danmarks Frie Fagforening sit 25 års jubilæum, som bl.a. blev markeret med en reception på vort kontor i Nørresundby

Når man ser på, hvad vi i denne forening har måttet lægge ryg til igennem de mange år, så kan vi kun være stolte af os selv. Vi fremstår som et solidt alternativ, der dagligt løser faglige problemer for vores medlemmer, og desuden gennem vores advokat Jesper Anhøj fører mange retssager for medlemmer, som har fået en urimelig behandling af arbejdsgiveren.

Helt tilbage fra vores stiftelse var vi overbeviste om, at det kunne lade sig gøre at skabe en fagforening, der ikke pr. automatik også var en politisk bevægelse. Fantastisk, at det lykkedes.

Grundlaget for stiftelsen var, at vi i 1983 befandt os i en helt anden tid end i dag. Næsten lige meget hvor man rettede sit blik hen, så var det fagbevægelsen mig her og mig der og mig alle steder. De optrådte som omklamrende, politiske formyndere. F.eks. meldte Handels- og Kontorfunktionærernes forbund (HK) i Roskilde kollektivt alle deres medlemmer ind i Folkebevægelsen mod EF. Vel at mærke uden at spørge dem først.

I Aalborg var det lokale fagforeringsformænd, der kom med de højeste skrig og skrål i gaderne ved de store såkaldte fredsdemonstrationer. Demonstrationer, der så ud til at være for fred, men som i virkeligheden havde meget lidt med fred at gøre.

Da Berlinmuren faldt i 1989, viste det sig, at der var tilgået disse bevægelser penge fra kommuniststaterne i Østblokken. Samtidig med dette erfarede vi, at den danske fagbevægelse med jævne mellemrum sendte store busser af sted med tillidsfolk til Wismar i

Østtyskland på tillidsmandskonferencer og kurser. Vi kunne i DFF ikke i vores vildeste fantasi se, hvad det var for en lærdom, dansk fagbevægelse efterspurgte og sugede til sig i et land bag mur, pigtråd og bevæbnede vagttårne, hvorfra man skød og dræbte enhver, der søgte at forcere muren til friheden i Vesten.

De første sager, vi fik efter vores stiftelse, optog mediernes forsider og gav vind i sejlene. Det var den store buskonflikt i 1984, der i længere tid lammede hovedstaden og næsten dagligt var hovedstof i aftenens TV-avis. 49 buschauffører, anført af Per Brandt, meldte sig ind hos os, og herefter brød uvejret ellers løs. På et tidspunkt udviklede konflikten sig så voldsomt, at skraldet flød overalt i København. Indfaldsvejene til byen blev spærret med store ølbiler. S-togene blev blokeret og trusler blev fremført om at lukke Københavns Lufthavn. Vores telefoner blev aflyttet! Vi har dog aldrig fået bekræftet, hvem det var, der lyttede med!

Fra udlandet kom der rejssende særlige pressedeputationer, der skulle dække den også for udlandet højt besynderlige konflikt, der næsten mindede om krigslignende tilstande.

Konflikten stoppede først, da de chauffører, der kunne modstå de daglige, barske forhold og trusler, blev ulovligt fyret og fik tilkendt erstatninger via domstolene. Erstatningerne var alt for små, og derfor var disse

sager årsagen til, at *Lov om Beskyttelse Mod Afskedigelse på grund af Foreningsforhold* blev strammet op.

Stadig ikke godt nok, men dog en forbedring. Hertil kom, at vi fik en lov, som må få enhver med en smule indsigt i problematikken til at tage sig til hovedet, nemlig loven, der skulle give mulighed for at melde partistøtte fra gennem sit medlemskab i LO.

Man slap ikke billigere, men "politik-pengene" blev sat på en konto for sig selv. Som alle ved, kan man ikke skille tingene ad, og derfor er de reelle beløb, der bruges til politisk arbejde, langt større. De faglige kræfter kan alligevel bruges til politisk arbejde. Enhver bankkunde ved, at sætter man penge ind på én konto, kan man med bankens tilladelse trække tilsvarende ud på en anden konto. Derfor var denne lov ikke det stykke papir værd, som den var skrevet på.

Efter buskonflikten kom konflikten med natrestauranten la Cabana i Herning, hvor LO-fagbevægelsen havde daglige busafgange fra hele landet til aftenens blokader og ballader foran restauranten. I DFF satte vi som modsvar den første demonstration i værk, og det blev en kæmpesucces, hvor omkring 1000 mennesker var samlet i vort optog igennem byen. Herefter tegnede vi overenskomst med restauranten. Vores overenskomst var bedre end den, som blev krævet af LO-fagbevægelsen. Derudover var forskellen, at LO-fagforeninger ikke ville acceptere deltid i aftalen. De 40 ansatte ønskede deltid, og det fik de gennem vores overenskomst.

Herefter fulgte en række personsager, hvor vi måtte kæmpe ulideligt hårdt for vore nye medlemmers ret til overhovedet at være medlem hos os. En af disse kampe var sagen om portør Poul Thomsen fra Hjørring Sygehus. Han blev fyret efter massiv chikane og efter, at de radikale politisk havde svigtet et tilsagn i amtsrådet, da han blev sendt til køkkentjeneste og blev pålagt at bære hue. Men sagen var, at vort medlem ikke kunne tåle at gå med hovedbeklædning. Alligevel blev han fyret.

De næste år skulle det blive til mere end 100 personsager, hvor lønmodtagere på den ene eller anden måde blev losset ud fra deres arbejdsplads, fordi de valgte os som fagforening. Få af dem fik erstatning, da man skjulte den egentlige årsag i andre begrundelser. Sagerne var ofte længe undervejs. I enkelte tilfælde næsten 5 år.

I et enkelt tilfælde var det dog svært at undslå sig, da vort medlem, Jørgen Therp, blev ansat på Assens Skibsværft og efter blot to timers ansættelse, hvor han dårligt nok var vist rundt på virksomheden, blev fyret med begrundelsen: samarbejdsvanskeligheder. Det troede retten imidlertid ikke på, hvorfor firmaet blev dømt til at betale erstatning for uberettiget at have fyret vort medlem.

De tunge, toneangivende medier havde vi også store problemer med, da de havde meget svært ved at referere os korrekt og i enkelte

tilfælde angreb os med opdigtede historier, som vi end ikke fik mulighed for efterfølgende at kommentere.

Indslagene i landsdækkende TV var meget skadelige for os. Vidste du f.eks., at bladet, du her sidder og læser, er blevet opfattet af LO-fagbevægelsen som værende så farligt et skrift, at man kraftigt aktionerende mod vort daværende trykkeri, Lolland Falsters Folketidende, med det formål at stoppe vort blad? Nej, det gør du næppe, med mindre du var med os i den tid, men sådan var det i de år, hvor verden mildest talt var af lave.

Mere end 100 lange og seje personsager blev det til. De fleste blev omtalt i medierne.

Herefter begyndte den store sag om fagforeningstvungen (eksklusivaftalerne) at tage form, sagen: Morten Sørensen mod FDB.

Inden vi fik denne sag, havde vi en lignende sag om eksklusivaftaler - oven i købet også mod FDB - på vej. Men her valgte vort medlem at melde fra, da hun ville beskytte den

lokale brugsbestyrer, idet hun var sikker på, at han ville blive fyret af FDB, hvis sagen blev igangsat.

Sagen mod eksklusivaftalerne er den største sag, vi har haft i foreningen til dato. Mere end ti år var den undervejs. Først gennem danske retsinstanser og derpå en efterfølgende kamp med regeringen for overhovedet at kunne få sagen optaget ved Menneskerettighedsdomstolen! Der blev ikke givet ved dørene nogen steder, og slet ikke fra det, der kalder sig en borgerlig, liberal regering! Men den 11. januar 2006 gav Menneskerettighedsdomstolen os medhold i, at staten Danmark krænkede menneskerettighederne ved at til-lade fagforeningstvung.

Dommen blev straks fulgt op i medierne af en begejstret beskæftigelsesminister. Han blev af flere, der kontaktede os, opfattet som den, der havde vundet i Strasbourg. Sagen var, at man fra Frederiksen selv og hans Beskæftigelsesministerium ikke havde løftet en finger for at fremme denne sag, men derimod modarbejdet den. Hvorom alt var, så blev regeringen nødt til at komme op med en følgelovgivning, som forbød eksklusivaftaler, og det skete.

Nu skulle man tro, alt var i sin skønneste orden, og at lønmodtagerne nu frit kunne vælge fagforening. Sådan var det ikke. På Aalborg Portland mente de, at man kunne gøre som før dommen.

To nye medlemmer, vi fik der, blev straks fjernet som procesoperatører og forvist til rengørings- og fejejobs. Ingen på Aalborg Portland var i tvivl om, at det her var en straffeaktion mod de to, fordi de havde forladt 3F til fordel for os i Danmarks Frie Fagforening. Det var en ynkelig og usammenhængende forklaring, som fællestillidsmanden kom med i retten, og helt galt gik det, da

selveste direktøren skulle aflægge forklaring. Den var så vidtløftig og direkte modsat af, hvad direktøren tidligere havde sagt på tv, at det skreg til himlen. En klokkeklar dom betød, at Aalborg Portland måtte betale kr. 400.000 i erstatning.

Den næste sag om tvang kommer for retten 3. marts 2009. Sagen er anlagt mod SAS, og Dansk Industri fører sagen for SAS.

Dette lille resumé er langt fra dækkende for, hvad der er foregået i denne forening, når vi ser 25 år tilbage. Der er så mange vinkler og så mange detaljer, der fortjener at blive husket for eftertiden. Så mange lønmodtagere, der har måttet lægge ryg til de mest utrolige uhyrligheder. De burde alle, de af dem, der stadig lever, være indstillet til ridderkorset, hvis det stod til os i DFF.

Vi har oplevet, at noget har set vældig flot ud på overfladen, men når vi kradsede en smule i den, dækkede det blot over en politisk råddenskab, som vi aldrig havde forestillet os var der. Når det var noget med fagforeninger og tvang, ja, så kunne man mange gange opfatte det på samme måde, som når der siges: "Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland" - og så kunne man faktisk tilføje: "samt Danmarks Frie Fagforening."

I dag er de banebrydende kampe ikke så store, og vi har bevæget os derhen, hvor vi hele tiden gerne ville hen, nemlig til at være en moderne, serviceorienteret organisation og ikke en afdeling af en politisk eller religiøs organisation, ej heller at være en brik i et større økonomisk cirkus, hvor man ikke kan se, om det er et byggefirma med en guru, man er medlem af, eller det er en fagforening.

Vi er efter de 25 første år stolte over at være uafhængige af særinteresser og af fortsat med vægt at kunne sige, at vi er:

medlemmernes forening.

Historien her ved 25-året er husket og skrevet af formanden, Jørgen Mikkelsen, der har været med fra foreningens stiftelse.

Hvad er forskellen på ferie og feriefridage?

Vær opmærksom på, at ferie og feriefridage ikke er det samme. Ferieloven bestemmer, at lønmodtagere optjener ret til 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse i et kalenderår, hvilket efter et år giver 5 ugers ferie.

Omvendt har feriefridage som sådan ikke noget med ferieloven at gøre. Som lønmodtager har man kun ret til feriefridage, hvis det er aftalt i den overenskomst, man er omfattet af, eller man har aftalt det med sin arbejdsgiver. Derfor er reglerne for dem forskellige fra overenskomst til overenskomst. De fleste overenskomster giver lønmodtagere med mindst 9 måneders uafbrudt ansættelse ret til 5 feriefridage. Bliver en lønmodtager ansat f.eks. 1. april 2008, har vedkommende ni måneders anciennitet den 1. januar 2009 og har herefter fra den 1. januar ret til 5 feriefridage til afholdelse inden den 1. maj 2009.

Typisk placeres feriefridagene efter samme regler som restferie, jf. ferieloven. Dvs. at placeringen af feriefridagene så vidt muligt bliver aftalt i fællesskab mellem lønmodtager og arbejdsgiver, så begge parter ønsker tilgodeses. I sidste ende er det arbejdsgiveren, der kan bestemme, hvis man ikke kan blive enige.

Reglerne for ubrugte feriefridage er meget varierende. I nogle overenskomster er det bestemt, at ubrugte feriedage automatisk udbetales ved årets slutning. I andre kan man inden ferieårets begyndelse sælge sine feriefridage på forhånd.

Ifølge ferieloven anses ferie ikke for at være afholdt, hvis en lønmodtager er syg ved feriens begyndelse, og lønmodtageren giver arbejdsgiveren besked herom. Samme regler gælder ikke nødvendigvis for feriefridage. Ofte kan en feriefridag ikke kræves aflyst pga. sygdom.

Fratræder en lønmodtager en stilling, skal arbejdsgiveren efter sidste arbejdsdag automatisk udstede et feriekort eller indsætte feriepenge på feriekontoen for uafholdte feriedage. Samme forpligtelser gælder ikke for uafholdte feriefridage. Hvis man f.eks. fratræder, så man kan nå at være ansat ni måneder hos en ny arbejdsgiver inden 1. maj, skal den tidligere arbejdsgiver ikke foretage udbetaling, da man ellers kunne opnå det dobbelte antal ferie-fridage. Der kan således uanset jobskifte kun holdes fem feriefridage i hvert ferieår.

Morten Sørensen

MegaFlex, Frederiksværk

JOB OG KARRIERE

MEGAFLEX A/S er en arbejdsplads, der tager sig godt af sine medarbejdere.
MEGAFLEX A/S er ISO 9001 certificeret.

Du kan forvente:

- Overenskomstmæssig løn
- Stigende løn efter kvalifikationer
- Gode kollegaer
- Ordrede arbejdsforhold, der overholder alle sikkerhedsregler
- Frit arbejdstøj
- Fuld dækkende forsikring i arbejdstiden, m.m.

Vi forventer:

- Ansvars-, sikkerhed- og kvalitetsbevidsthed
- Høj arbejdsmoral
- Fleksibilitet
- Selvstændig problemløsning
- God kommunikation i en venlig tone
- Aflevering af korrekt udfyldte ugeseddel osv. til tiden.

Sagen set fra den anden side af »nettet«

Jo! Det ser bestemt godt ud hos MegaFlex i Frederiksværk, når man åbner firmaets hjemmeside.

Det var vist ikke lige den virkelighed, der tonede frem for vort medlem, da hun blev opsagt, og forinden flere gange havde rykket for en ansættelseskontrakt og udstedelse af rigtige lønsedler i stedet for lønsedler med a conto udbetalinger.

De mangelfulde lønsedler forhindrede desuden vort medlem i at kunne få dagpenge.

Vort medlem havde utallige gange lavet aftaler med indehaveren, Kim Bang, om at få dette rettet, desværre forgæves. Herefter kom vi i DFF ind i billedet, og vi havde efterfølgende en omfattende

korrespondance med Kim Bang med løfter og aftaler om, at tingene skulle bringes i orden; men det var alt sammen forgæves.

Herefter bad vi vores advokat, Jesper Anhøj, om at indstævne firmaet for retten i Hillerød!

Da det gik op for MegaFlex, at vi mente det alvorligt, kom der pludselig dumpende en check på det krævede beløb kr. 20.000.

Firmaet havde med denne handlig troet, at man kunne slippe for at betale sagens omkostninger. Derfor måtte vores advokat nok engang omkring retten, hvorefter sagen nu skulle være endelig afsluttet. Vort medlem får derved udbetalt kr. 20.277,44 for manglende ansættelsesbevis inkl. procesrente.

MP

Indkaldelse

Danmarks Frie Fagforenings landsmøde 2009

**Lørdag den 21. marts kl. 13 i DFF's lokaler,
Lille Borgergade 13, 9400 Nørresundby**

Dagsorden

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent og stemmetællere
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning - revideret regnskab fremlægges til godkendelse
5. Fremlæggelse af budget og fastsættelse af kontingent
6. Indkomne forslag
7. Valg af formand
8. Valg af yderligere 3 hovedbestyrelsesmedlemmer og 2 suppleanter
9. Valg af 2 revisorer samt en revisorsuppleant
10. Eventuelt.

Bemærk: Formand, kasserer og hovedbestyrelsesmedlemmer vælges for to år ad gangen og er altså på valg hvert andet år.

Fra vedtægterne:

- Alle medlemmer har møde- og taleret på landsmødet.
- Stemmeret er betinget af mindst 2 måneders medlemsanciennitet på datoen for mødets afholdelse, og at tilmelding til landsmødet er sekretariatet i hænde senest 20 dage før mødets afholdelse - altså den 24. februar.
- Tilmelding kan ske til sekretariatet skriftligt, på e-mail eller på tlf. 70 25 40 25.
- Forslag, der ønskes behandlet på landsmødet, skal være hovedbestyrelsen i hænde en måned før mødets afholdelse.

Samkørsel og kørselstilskud

Hvis lysten og tiden er der til at deltage, vil det være ærgerligt, hvis du på grund af lang afstand ikke har råd til billetten. Derfor kan du ringe til sekretariatet på 70 25 40 25, inden du melder dig til. Vi vil så forsøge at arrangere samkørsel, og hvis ikke dette kan lade sig gøre, betaler vi rejsen med offentligt transportmiddel.

Forplejning m.m.

Mødet begynder kl. 13; men allerede fra kl. 11 kan man få brunch. Der vil i løbet af eftermiddagen blive serveret en forfriskning. Den nævnte forplejning er gratis for medlemmer, hvorimod ledsagere betaler 60 kr.

Efter mødet er der bestilt bord på en restaurant i nærheden, der udmærker sig ved at servere god mad til lave priser. Middagen er på egen regning; men af hensyn til bordbestilling bedes du oplyse ved tilmelding til landsmødet, om du vil deltage i spisningen.

Opkrævninger

Hvis du ikke er tilmeldt betalingservice, har du måske bemærket, at din opkrævning er blevet tillagt kr. 25.

Langt de fleste betaler kontingent via BS, og det er gratis. Men vi synes, det er mest regulært, at de, der ikke ønsker denne ordning, selv betaler merudgiften frem for, at vi laver en generel kontingentforhøjelse.

Hvis du vil spare både gebyret og din egen porto, så tilmeld dig BS.

Det kan ske på hjemmesiden www.dff.net eller ved at aflevere girokortet i banken og bede dem tilmelde opkrævningen, eller du kan få tilsendt en blanket fra sekretariatet.

Medlems- konkurrence

1. præmien blev vundet af
Rikke Juelsgaard Jensen

Præmien er et weekendophold et sted i Danmark - efter aftale med vinderen.

10 ekstrapræmier blev vundet af:

1. **Svend Ole Dalgaard**
2. **Poul Jørgensen**
3. **Mikkel S Larsen**
4. **Steen Jørgensen**
5. **Rosmary Gaughran**
6. **Egon Albjerg**
7. **Vinnie Kaad Jensen**
8. **Inger Helena Zacho**
9. **Anne Rytter**
10. **Sven Saber**

Ekstrapræmierne er gratis transport til næste landsmøde, fortæring hele dagen, inklusiv middag om aftenen med drikkevarer.

Vinderne har fået besked.
Hjertelig tillykke!

Betalingsstandsning og konkurs

Den omsiggribende krise har vi også kunnet mærke i DFF. Der har været stigninger i sager om konkurser og betalingsstandsninger. Endvidere henvendelser fra lønmodtagere, som er kommet i klemme, men som ikke er medlemmer.

Vi vil her give et par gode råd, hvis en krise truer din arbejdsplads:

Hold ører og øjne åbne om, hvad der sker i firmaet. Kommer din løn ikke til tiden bør du straks kontakte os.

Det er vigtigt, at du fortsætter arbejdet, selvom lønnen i første omgang udebliver, også selv om dette er en misligholdelse af dit ansættelsesforhold. Du skal derimod straks henvende dig skriftligt til firmaet. Udeblivelse fra arbejdet kan medføre, at du mister dit arbejde og alle dine rettigheder, opsigelsesvarsler mv.

Pas på med at lave særaftaler med firmaet og læg ikke penge ud. Lønmodtagere kommer normalt før andre kreditorer ved betalingsstandsning/konkurs; men accepterer man passivt, at løn ikke bliver betalt, eller lægger man ud for f.eks. rejser, hotel, benzin osv., er det normalt ikke dækket af denne fortrinsret.

Pas på med din underskrift. Lad være med at skrive under på noget, du lige får stukket i hånden, før du har talt med din fagforening. Det er i orden at kvittere for modtagelsen af et brev; men ordlyd og indhold skal du tage forbehold overfor, og det skal du skrive på kvitteringen. Henvend dig derefter straks i DFF, så vi kan se på det.

Bliver du fritstillet og bedt om at gå hjem, så lad være med at gå, før du har det skriftligt med en kompetent underskrift på. Når du fritstilles, skal du straks melde dig ledig hos arbejdsformidlingen.

Betalingsstandsning

En virksomhed, der har problemer med at klare sine betalinger, kan anmode skifteretten om tilladelse til at træde i betalingsstandsning. En betalingsstandsning ledes og tilses normalt af en advokat. Det giver virksomheden et økonomisk pusterum, hvor den har mulighed for få styr på sin økonomi og et overblik over, om virksomheden kan videreføre sine aktiviteter.

Betalingsstandsning har altid en fast udløbsdato. Herefter skal virksomheden betale sine regninger. Skifteretten kan evt. forlænge betalingsstandsningen, men kun op til samlet et år.

Lønmodtagernes Garantifond har i særlige situationer mulighed for at låne virksomheden penge til at betale medarbejdernes løn. Pengene skal firmaet tilbagebetale efter nærmere angivne retningslinjer.

Konkurs

Konkurs er en måde at lukke en virksomhed på, når den ikke er i stand til at klare sine betalinger. Der skal indgives en konkursbegæring til skifteretten, for at virksomheden kan erklæres konkurs.

Skifteretten vurderer så, om virksomhedens økonomi er så dårlig, at betingelserne for en konkurs er opfyldt. I så fald afsiger skifteretten et konkursdekret.

Du bør straks kontakte os i DFF, når du hører virksomheden er begæret konkurs. Det hjælper os, hvis du kan oplyse os nærmere om konkursdekretet.

Et firma under konkurs er ikke længere et almindeligt selskab. Dets formål er ikke at drive aktiv erhvervsvirksomhed, men at afvikle aktiviteterne, så kreditorerne kan få værdierne gjort op og delt. Lønkrav er primære krav i boet.

Firmaets ledelse bliver skiftet ud med en advokat – en kurator, og firmaets navn tilføjes ”under konkurs” – f.eks. fra ”Byg & Krak A/S” til Byg & Krak A/S under konkurs”, så alle fra starten er informeret om den nye situation.

Feriepengesag

Byggefirmaet C.O. Byg ApS i Løgumkloster dømt i feriepengesag ved retten i Sønderborg

Indehaveren ville ikke betale feriepenge

En sag, som i virkeligheden aldrig skulle have været en sag, blev det alligevel og måtte en tur omkring byretten i Sønderborg.

Indehaveren Niels Olsen havde ikke styr på det byggefirma, som han havde overtaget. Der var store problemer med udenlandsk arbejdskraft, løn der ikke kom til tiden osv. Derfor besluttede vort medlem at forlade C.O. Byg igen, hvorfor han sagde op.

Opsigelsen medførte, at firmaet ikke ville betale vort medlem sine manglende feriepenge optjent for 2007 og 2008. Inden da havde vort medlem fået flere aftaler igennem med Niels Olsen om betaling af feriepengene, uden at disse aftaler blev overholdt. Derfor kom DFF på sagen.

Der blev indgået flere aftaler med Niels Olsen, uden at disse blev overholdt, og da vi til sidst tabte tålmodigheden og gjorde opmærksom på, at vi da blev nødt til at stævne firmaet, kom der alskens ukvemsord retur til os fra indehaveren, som bestemt ikke tåler gengivelse her.

Vores advokat Jesper Anhøj indstævnedes herefter firmaet for byretten i Sønderborg.

Retten har netop afsagt dom i sagen, således at C.O. Byg ApS er dømt til at betale kr. 10.327,71 inklusiv omkostninger.

En strid om gulve og sabotage endte i retten!

Vort medlem blev opsagt i sit job som gulvmand hos BP Gulvservice i Århus, begrundet med nedgang i produktionen.

Problemet opstod, da BP Gulvservice v/Birger Andersen ikke ville betale for de sidste arbejdstimer, da han mente, at vort medlem havde udøvet sabotage mod virksomheden ved ikke at udføre sit arbejde ordentligt.

Hefter opstod der en længere strid, og det hele endte med, at retten i Århus til sidst måtte tage stilling til sagen.

Sagen blev grundigt drøftet mellem parterne, og der blev opnået enighed om, at BP Gulvservice skulle betale 7.200 kr. til vort medlem samt sagens omkostninger på kr. 2140.

JM

Forøget indsats mod sygefravær

Regeringen indgik en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter (LO og DA) den 29. september om nedbringelse af sygefravær.

5. november godkendte partierne (V, K, DF, RV, LA) aftalen.

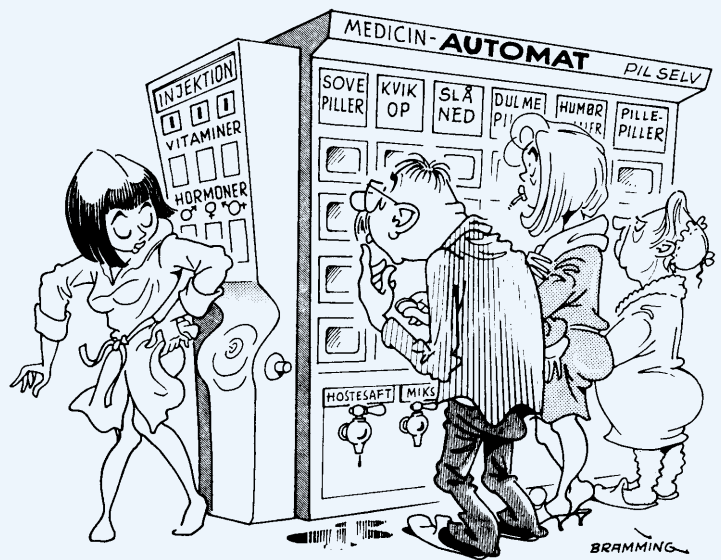
Der sættes ind med 39 nye initiativer til i alt 170 millioner kroner. Aftalen indgår som en del af finansloven for 2009.

Og initiativerne spænder vidt:

- Der skal iværksættes en kampagne, der har fokus på, at syge bevarer deres tilknytning til arbejdsmarkedet.
- Arbejdstilsynet skal oprette en telefonisk help-desk om sygefravær.
- Arbejdsgiverne skal inden fire uger holde samtale med medarbejdere, der er syge, og efter behov udarbejde en fastholdelsesplan.
- Der skal udarbejdes vejledninger, guider og kurser til arbejdsgivere vedr. sygdom, sygefravær og fastholdelse af medarbejdere.
- A-kasser skal medvirke i sygeopfølgningen over for syge forsikrede ledige.

Et af de mere omdiskuterede initiativer er, at man skal være aktiv under sygemeldingen, for som det hedder i aftalen: "Syge, der er aktive, kan lettere vende tilbage til arbejde." I et forslag til en guide til jobcentre om, hvordan de bedst kan håndtere sygefravær, står der: "Guiden skal udbrede viden om, at mange med fx ryglidelser og psykiske lidelser godt kan arbejde - måske på deltid - selvom de er syge, og om at samarbejde med virksomhederne herom."

Trepartsaftalen baner vej for nye regler, der kræver hurtig tilbagevenden til mindst 10 timers arbejde eller aktivering om ugen, uanset diagnose. Er dette ikke sket efter højst ni ugers sygemelding, reduceres kommunens refusion for sygedagpengene. Den sygemeldte risikerer ligeledes at miste dagpengene, hvis sagsbehandleren vurderer, at vedkommende burde kunne vende tilbage til arbejdet.

Forebyggelse er også en slags indsats. Snart vil enhver kantine være udstyret med hjælp til selvhjælp.

Ugebrevet A4, der udgives af LO, kritiserer regeringens tiltag meget voldsomt, og de mener at syge på den måde tvinges i arbejde, mens de stadig er syge, med det resultat, at sygdommen forværres. Det, der er det altafgørende her, er, hvordan loven udmøntes, og om arbejdsgivere, A-kasser og jobcentre er i stand til at vurdere den syges muligheder. De kommer måske til at gå for meget ind på det lægelige område, og det vil bestemt ikke være hensigtsmæssigt.

I Danmarks Frie Fagforening vil vi gerne se, hvordan loven bruges, inden vi tager stilling til, om den er god eller dårlig. Vi vil meget gerne høre fra medlemmer, der føler sig presset af lovens anvendelse, og også gerne fra dem, der føler, at de på den måde er blevet hjulpet til at blive på arbejdsmarkedet.

Vi vil heller ikke undlade at nævne, at det, der virker bedst på nedbringelse af sygefravær, er, at medarbejderne føler sig godt tilpas på arbejdspladsen, og at de føler sig værdsatte.

MS og AW

Nyt fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med det krakkede luftfartsselskab Sterling:

Orientering for Sterling-ansatte i Sverige

"Lønmodtagernes Garantifond kan ikke foretage udbetaling for de ansatte i Sterling Airlines A/S, der normalt rejser ud fra en svensk lufthavn (Stockholm, Göteborg eller Malmø). Vi har fra Sterling fået oplyst, at du normalt flyver ud fra en svensk lufthavn, og du skal derfor have dækket dine krav af den svenske Garantiordning." Citat slut

Det er vist kommet bag på de fleste, at Lønmodtagernes Garantifond (LG) ikke vil betale godtgørelser for tabt arbejdsfortjeneste til Sterling-ansatte, der er bosiddende i Norge eller Sverige.

Det krakkede Sterling er som bekendt et dansk firma med adresse i Danmark.

LG har ikke i deres afgørelse lagt vægt på de ansattes bosted; men at de pågældende rent faktisk checker ind i Norge eller Sverige og derfor udfører en del af arbejdet der.

De berørte ansatte ved Sterling er i stedet blevet henvist til i Sverige "Kronofogden", og i Norge "Lønnsgarantiordningen", der minder en del om vores "Lønmodtagernes Garantifond".

En snak med et medlem

Ganske få år efter stiftelsen af Danmarks Frie Fagforening i slutningen af 1983 kom Jørgen Therp hjem og fortalte sin kone, at han nu havde meldt sig ind i en ny fagforening. Hun undrede sig og mente, at man da blev i den fagforening, man én gang var blevet medlem af, ligesom bank- og forsikringskunder blev, hvor de var.

Den borgerlige regering kom til i 1981 og gjorde mange borgere stolte igen, efter at rutsjeturen mod afgrunden var blevet afbrudt.

Med andre ord: Verden så meget anderledes ud dengang – både i og udenfor Danmark, og var man med i HK eller SID, så blev man også ved med at være det.

Hvorfor skulle man ikke vedblive at være i HK? Kunne man nemt flytte? Hvorfor havde han gjort det? Og hvad var det for en fagforening? Hvilke tanker rørte der sig i ham?

Alt dette undrede Marianne sig over. Dengang. Siden blev Marianne også medlem, og hun har i en lang årrække siddet i hovedbestyrelsen – de fleste år som kasserer.

I anledning af 25 års jubilæet i år besluttede vi at stille Jørgen nogle spørgsmål om, hvilke tanker, der lå bag beslutningen dengang, og hvad han mener om fagforeningen i dag. Jørgen er nu folkepensionist, og det er mere end 10 år siden han gik på efterløn.

Her er, hvad han svarede:

Hvordan hørte du første gang om Danmarks Frie Fagforening?

Jeg læser en del avis. Det gjorde jeg allerede før, jeg blev pensioneret, og der var en del læserbreve, som havde min særlige interesse. De kunne handle om de mange millioner af kroner, som hele fagbevægelsen donerede til de socialistiske partier. Især op til valgene kunne man ikke åbne en avis uden at støde på annoncer betalt af fagforbund af enhver slags.

Så satte de en masse millioner af til at vælte regeringen, og de pralede oven i købet af beslutningen. Det blev bare for meget. Både for mig, men også for mange andre. Så det læste jeg læserbreve om.

Jeg tænkte da også på at finde ud af at få mig selv overflyttet til Kristelig Fagbevægelse, selv om det ikke lige er mig at skilte med det.

Og så læste du om Danmarks Frie Fagforening?

Ja, jeg tror, det var Jørgen Mikkelsen, som havde noget i Jyllands-Posten. Han havde været med til at starte en ny fagforening sammen med Ernst Nielsen. Det lød som om, de var trætte af det samme, som jeg var. Netop, hvordan det kunne hænge sammen, at en fagforening, som man var medlem af for at kunne få hjælp til faglige problemer, skulle bruge en masse penge for at vælte en lovligt valgt regering. Det gik over min forstand. Og så havde jeg stemt den selv samme regering ind. Skulle SID, som jeg var medlem af dengang, bruge en del af mine penge for at vælte den. Det var for galt.

Det var altså det, der fik dig til at melde dig ind i Danmarks Frie Fagforening?

Ja, for den støttede ikke politiske partier med økonomiske midler. DFF har heller aldrig skrevet til mig for at fortælle, hvad jeg skulle stemme til kommune- og folketingsvalg. Jeg sætter stor pris på at have min frihed til selv at tage stilling til det. Det er faktisk det, jeg forstår ved demokrati.

Jeg var ved at dåne, da jeg første gang efter at være tvunget ind i SID, skulle til stemmeurnerne og åbnede et brev fra SID med overskriften: **Gode kammerat**. Og så en masse øregas for at fortælle, hvor meget de gjorde for at vælte den borgerlige regering, og nu skulle jeg blot vælge en socialistisk kandidat at stemme på, så skulle det nok gå.

Du har deltaget en del i din nye fagforenings møder.

Ja, det har jeg ofte gjort. Ikke fordi jeg er vild med den slags møder – faktisk keder de mig lidt. Men, fordi jeg synes, det medlemsde-

Jørgen Therp i en rygepause

mokrati, der kommer frem på f.eks. foreningens årlige landsmøde, er det helt rigtige. Det er os medlemmer, der vælger den bestyrelse, der skal stå i spidsen for foreningen. Sådan, synes jeg, det skal være.

Til gengæld har det været interessant at være med til de faglige seminarer, hvor tillidsfolk på tværs i organisationen er blevet undervist i fagpolitiske emner. Det er jo også på landsmøder og seminarer, jeg har lært andre medlemmer i organisationen at kende.

Du har jo også haft problemer i dit ansættelsesforhold, hvor du fik brug for din fagforening.

Ja, det har jeg jo. Det var lige i begyndelsen af mit medlemskab, hvor jeg netop havde skaffet mig et nyt job. Jeg var glad for at komme i gang efter en kort ledighedsperiode. Arbejdspladsen var glad for, at jeg kunne træde ind hurtigt, da de havde en stor ordre, der skulle arbejdes på. Men min gamle fagforening, SID, fik mig fyret.

Jeg ville IKKE melde mig ind hos SID igen. Jeg sagde, at jeg var organiseret, men de regnede ikke DFF for noget. Så skete det frygtelige. Der troppede nogle repræsentanter for den lokale SID-afdeling op og ”lovede mig øretæver”, hvis jeg ikke straks meldte mig tilbage i folden. Da det var udelukket, meddelte de, at de ville gå hjem alle sammen, indtil jeg gav mig.

Som tidligere selvstændig havde jeg ikke lyst til at blokere for firmaets interesser på den måde. Sådan blev jeg fyret – af en fagforening, som jeg ellers troede skulle hjælpe folk.

Hvordan bedømmer du den sagsbehandling, du fik af Danmarks Frie Fagforening?

Jamen, jeg fandt støtte og blev selvfølgelig hjulpet. Vi vandt sagen, og jeg fik erstatning for ulovlig afskedigelse – over 20.000 gode danske kroner. Det kan vist kun betegnes som meget tilfredsstillende.

Selv om du nu er pensionist, har du jo ikke meldt dig ud af Danmarks Frie Fagforening. Hvorfor i grunden ikke?

Nej, jeg har ikke meldt mig ud. Jeg betragter ikke kun DFF som en fagforening, som kan hjælpe én i et ansættelsesforhold. Jeg mener, at den også er en slags græsrodsbevægelse, som bliver stærkere af en god medlemsopbakning. Derfor bad jeg for en del år siden om at blive oprettet som støttemedlem.

Har du et ønske for din fagforening her i jubilæumsåret?

Det er vel lidt som i eventyrene – at jeg får tre ønsker, ikke? Det er nemlig et eventyr for mig, at den lille krusning på vandet, der blev skabt dengang, hvor den personlige frihed og demokratiet kom i højsædet, stadig er her og i dette år kan fejre 25 års jubilæum. Det er stort!

Jamen, så får du tre eventyrlige ønsker.

For det første vil jeg ønske, at fagforeningen måtte få en meget bedre, helt naturlig og mere fair behandling i medierne.

Det andet ønske skal være, at alle frihedselskende og demokratiske kræfter vil bakke op om Danmarks Frie Fagforening.

Tredje og sidste ønske: at al tvang vil forsvinde fra det danske arbejdsmarked. Tvang hører ikke hjemme i et frit samfund.

Tak for snakken. Nu kan vi så bare vente på den gode fe.

Test dine krydsende tankegange her **og vind** en præmie

FA dec. 08	Sagt	Send ind og vind	Lokale	Glose	AW	Him- melle- geme	ø	Tiggede	Indbo
Vægt		Skælds- ord			Hoved- del				
		Regent							
Gud					Med munden				
					Ræse				
Begi- venhed									
Tegne- serie figur				Vokaler			Kan de- res fag	Film	
				Tone				Stedord	
©	Ændre								
	Snu	Stamfader							
Fri						ø			
						Tone			
ø			Træ	Opgave	Ublan- det				
					Sted				
Egen- skab								Postom- råde	
								Drama	
Regent						Del af DK			
						Dreng- navn			
2 ens			Tone		50		Fint		
					Pige		Masker		
Gert Madsen			2 fod					1000 (fork.)	
			Kend. bogst.					Stedord	
Ж	Måle- enhed	Passede							
		Uran							
Ko- deord									

Kodeordet indsendes på mail til: redaktion@dff.net Husk medlemsnummer, navn og adresse.
 Kan også sendes pr. brev til kontoret. Husk at skrive "Krydsord" uden på kuverten.
 Lodtrækning blandt rigtige løsninger: Gavekort på kr. 300 til Imerco.

**DANMARKS
FRIE
FAGFORENING**

Alternativet i dansk fagbevægelse
Partipolitisk uafhængig

**Formanden
har ordet:**

Fandango-spillet er ude

Bedst som vi troede, at der næsten ikke var grænser for produktion og vækst, herunder rekordhøj beskæftigelse, slog verdensøkonomien pludselig tilbage globalt og bredte sig som ringe i vandet overalt, også her til Danmark.

Amerikanske familier måtte gå fra hus og hjem fordi ejendommene er belånt langt op over skorstenen, sådan at vedkommende kun kunne blive siddende i huset ved en forventet værdistigning. Det rene galimatias som kun kunne ende galt!

I Island har vi længe undret os over de næsten uanede midler til f.eks. opkøb af en række store, danske virksomheder, som Sterling, Merlin osv. Nu ser vi, at konstruktionen blot var luft og vindfrikadeller.

Herhjemme har vi med flere bankkollaps set, hvem der har ført en fornuftig og anstændig bankpolitik, og hvem der ikke har! Naturligvis må regering og myndigheder træde til for at afbøde de værste skader. Set i bakspejlet kunne det se ud, som om det lønner sig at være uansvarlige klamphuggere eller roulettespillere! Det tæller bare ikke i den store sammenhæng. Der er overordnede og langt vigtigere ting på spil!

Den økonomiske krise medfører, at det strammer til på vort arbejdsmarked. Dette mærker vi også hos os i DFF, idet der har været en stigning i henvendelser om afskedigelser, betalingsstandsninger og konkurser.

(læs andet sted i bladet om betalingsstandsninger/konkurser).

Efter mange års nedgang i arbejdsløshedstallet, ser det nu ud til, at vi igen får en stigning. Økonomiske kriser betyder, at folk holder igen på deres penge, og derfor kommer der alene derved en uønsket effekt, som vil medføre mindre beskæftigelse.

I krisens kølvand er det en utrolig dårlig timing fra regeringen at sætte ændring af dagpengeregler på dagsordenen, sådan at man i et håb om at få de sidste i arbejde ville afkorte dagpengeperioden fra fire til to år.

Hvis målet er at få ledige i arbejde og derved flere ud på arbejdsmarkedet, findes der langt bedre metoder end at mindske lønmodtagernes sikkerhedsnet. Her i foreningen har vi eksempler på, at aktive og særdeles kompetente personer den ene gang efter den anden er løbet mod "muren" i formidlingssystemet, og som har søgt mere end 200 jobs. Vil det hjælpe at afkorte sikkerhedsnettet for en sådan person? Naturligvis ikke! Her er der kun én ting, der hjælper, nemlig et job! Derfor må man på dette punkt rose andre partier i salen, herunder regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, for at have vist langt større forståelse og ansvarlighed overfor dette problem! At vores arbejdsløshedsforsikringsystem trænger til et nærmere eftersyn, er en ganske anden sag! Mange fravælgere a-kassen, simpelthen

fordi der er for langt imellem det, man kan opnå i dagpenge, og den indtægt man har.

Når de økonomiske markeder igen har fundet et roligt og stabilt leje, vil der være behov for at tiltrække mere arbejdskraft til vort arbejdsmarked, simpelthen fordi de store årgange går på pension, og der ikke er så mange nye på markedet. For år tilbage skulle regeringen lovgivningsmæssigt have forberedt den situation, de vidste ville komme! Det har de ikke gjort! Regeringen kunne f.eks. have gjort det attraktivt for de mange deltidssygeplejersker at påtage sig mere arbejde! Man skulle have hævet de snærende skatteloftregler og arbejdstidsregler, der ville betyde, at især unge, der har et mål om at etablere sig, kunne og ville arbejde ekstra. På pensions- og efterløns-siden er der gjort små tiltag, men langt fra nok for at tilgodese dem, der egentlig ikke har meget lyst til at forlade arbejdsmarkedet. En grundlæggende reform trænger sig mere på end nogensinde, men har politikerne det fornødne mod?

Jørgen Mikkelsen